

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte na neverejnom zasadnutí na predbežnom prerokovaní podnetu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci porušenia základného práva zúčastniť sa na referende nekonaním Vladimíra Mečiara, predsedu Hnutia za demokratické Slovensko, dňa 27. októbra 1994 takto

r o z h o d o l :

1. Podnet v časti namietajúcej porušenie práva pisateľa podnetu zúčastniť sa referenda podľa Ústavy Československej socialistickej republiky v znení neskorších predpisov, osobitne ústavného zákona č. 327/1991 Zb. o referende o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

2. Podnet v časti namietajúcej porušenie práva pisateľa podnetu zúčastniť sa referenda podľa Ústavy Slovenskej republiky a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 564/1992 Zb. o spôsobe vykonania referenda o d m i e t a pre nesplnenie zákonom požadovaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavný súd Slovenskej republiky dostal 14. septembra 1994 podnet [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] v ktorom požaduje prešetrenie konania Vladimíra Mečiara, predsedu Hnutia za demokratické Slovensko, ktorý nerešpektoval názor ľudu a jeho právo v referende sa slobodne vyjadriť k rozdeleniu štátu, čím neuznal ústavné a ľudské práva občanov a tak porušil i právo pisateľa podnetu zúčastniť sa referenda. Na

podporu svojho tvrdenia navrhovateľ ďalej uvádza, že vtedajšia Ústava Československej socialistickej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej ako "Ústava Československej socialistickej republiky") jasne stanovila, že každá z republík môže vystúpiť zo štátneho zväzku len na základe ľudového referenda, čo ostatne potvrdzuje i článok 93 Ústavy Slovenskej republiky.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol podnet v časti namietajúcej porušenie základného práva pisateľa podnetu zúčastniť sa referenda o vystúpení Slovenskej republiky zo štátneho zväzku Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky (ďalej ako "ČSFR") podľa Ústavy Československej socialistickej republiky a osobitne ústavného zákona Federálneho zhromaždenia č. 327/1991 Zb. z nedostatku svojej právomoci. Ústavný súd Slovenskej republiky začal vykonávať svoju činnosť na základe zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov a tento zákon nadobudol účinnosť dňom jeho vyhlásenia v Zbierke zákonov, t. j. 15. februára 1993. Tento zákon neobsahuje ustanovenia o spätnej pôsobnosti, a preto je ústavný súd oprávnený rozhodovať, len ak ide o namietané porušenie práv, ku ktorým došlo po 15. februári 1993. Navrhovateľ namieta porušenie svojho práva, ku ktorému malo dôjsť nerešpektovaním federálnych ústavných zákonov (t. j. Ústavy Československej socialistickej republiky a ústavného zákona Federálneho zhromaždenia č. 327/1991 Zb.). Štátnym orgánom, ktoré mali zabezpečovať spôsob a výkon referenda o vystúpení Slovenskej (Českej) republiky z ČSFR, t. j. prezidentovi ČSFR a Federálnemu zhromaždeniu zanikli ústavné právomoci k 31. 12. 1992, t. j. pred termínom uvedeným ako začiatok činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky. Keďže Ústavný súd Slovenskej republiky nie je oprávnený skúmať

namietané porušenie práv aj pred uvedeným termínom, bol podnet v tejto časti odmietnutý pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

2. Podnet navrhovateľa v časti namietajúcej porušenie svojho práva zúčastniť sa hlasovania v referende (čl. 94 Ústavy Slovenskej republiky) bol odmietnutý pre nesplnenie zákonom požadovaných náležitostí.

Článok 93 Ústavy Slovenskej republiky vo svojom odseku 1 uvádza, že: "Referendom sa potvrdí ústavný zákon o vstupe do štátneho zväzku s inými štátmi alebo o vystúpení z tohto zväzku.". Právnym základom vykonania referenda podľa čl. 93 ods. 1 ústavy je len ústavný zákon, k prijatiu ktorého je oprávnená podľa čl. 86 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky Národná rada Slovenskej republiky. Neprijatím osobitného ústavného zákona Národnej rady Slovenskej republiky o vystúpení Slovenskej republiky zo štátneho zväzku ČSFR neboli vytvorené podmienky požadované čl. 93 na jeho vyhlásenie. Článok 95 ústavy ďalej uvádza, ktoré subjekty sú oprávnené iniciovať vyhlásenie referenda (konkrétne Národná rada Slovenskej republiky a petícia aspoň 350 000 občanov Slovenskej republiky). Len uvedené subjekty preto môžu iniciovať uskutočnenie referenda, ktoré vyhlasuje prezident republiky. Navrhovateľ označuje ako subjekt, nekonaním ktorého bolo porušené jeho základné právo zúčastniť sa referenda, pána Vladimíra Mečiara, predsedu Hnutia za demokratické Slovensko. Uvedené ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky však potvrdzujú, že politické strany, resp. ich predstavitelia, nemajú žiadne, ústavou vymedzené právomoci, vzťahujúce sa k referendu, a to ako v štádiu jeho iniciovania a ani vyhlásenia. Nemôžu preto svojím konaním, prípadne opomenutím, porušiť základné právo občanov zúčastniť sa referenda. Z uvedeného dôvodu ústavný súd odmietol podnet navrhovateľa v časti namietajúcej porušenie svojho základného

práva zúčastniť sa referenda podľa čl. 94 Ústavy Slovenskej republiky pre nesplnenie zákonom požadovaných náležitostí, t. j. neoznačenie toho štátneho orgánu Slovenskej republiky, ktorý by ním namietané právo skutočne mohol vôbec porušiť. Tento nedostatok podnetu nie je možné odstrániť ani výzvou sudcu spravodajcu na doplnenie podania.

Z uvedených dôvodov Ústavný súd Slovenskej republiky prijal rozhodnutie o odmietnutí podnetu navrhovateľa tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohoto uznesenia podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať
opravný prostriedok.

V Košiciach dňa 27. októbra 1994

Za správnosť vyhotovenia JUDr. Richard R a p a n t
predseda senátu